

جمعه 18 آبان 1397 - 1 ربیع الاول 1440 - 9 نوامبر 2018

هجرت پیامبر اکرم(ص) از مکه به مدینه و لیلۃ المبیت (1 ق)

هجرت پیامبر اکرم(ص) از مکه به مدینه و لیلۃ المبیت (1 ق)

مسأله؛ هجرت پیامبر از مکه به مدینه، در جریان بیعت دوم عقبه تثبیت و تعیین شد. کفار قریش با آگاهی از این امر در صدد کشتن پیامبر برآمدند. برای این کار پیشنهاد ابوجهل مورد موافقت سران قریش قرار گرفت که براساس آن از هر تیره؛ قریش، جوان دلیری برگزیده شود تا همه با هم شبانه به پیامبر حمله؛ و او را به قتل برسانند. خداوند، پیامبر را از توطئه؛ قریش آگاه کرد و فرمان هجرت ایشان را در همان شب صادر فرمود. پیامبر(ص) برای گمراه کردن کفار، علی(ع) را در بستر خود قرار داد. این شب معروف به لیلۃ المبیت شد و هجرت رسول اکرم(ص) مبدأ تاریخ مسلمانان واقع گردید.

رحلت "زینب بنت خزیمه" همسر پیامبر(ص) در مدینه؛ منوره (4 ق)

زینب بنت خزیمه پس از آن که شوهر اولش در اُحد به شهادت رسید، به شرف ازدواج با حضرت محمد(ص) نایل شد و چند ماه پس از آن بدرد حیات گفت. این بانوی بزرگوار از کثرت رَحْم و اطعام و صدقه برمساکین و فقرا به "امّ المساکین" شهرت دارد.

قتل "مُسَوْر بن مَخَزَمَه"؛ زهری" از یاران امام علی(ع) (62 ق)

مُسَوْر بن مَخَزَمَه بن نوفل زهری از اصحاب رسول اکرم(ص) و امام علی(ع) و از فقهای عصر و اهل علم و دیانت زمان خود بود. وی بعد از معاویه با یزید بیعت نکرد و در مکه اقامت گزید. مسور به هنگام خواندن نماز در حجر اسماعیل، در حمله؛ سپاه یزید به مکه بر اثر برخورد سنگ منجنیق کشته شد. آغاز قیام توأبیین در کوفه به رهبری "ابن صُرَد خزاعی" علیه حکومت ظلم اُموی (65ق)

گروهی از مردم کوفه که از شهادت امام حسین(ع) سخت اندوهگین شده و از این که امام را یاری نکردند، پشیمان شدند، توبه نموده و خود را توأبیین نامیدند. اینان پس از این که بر مزار سیدالشهداء به عزاداری پرداختند، به رهبری سلیمان بن صُرَد خزاعی از اصحاب رسول خدا و شانزده هزار نفر، راهی کوفه شدند تا انتقام خون امام حسین(ع) را بگیرند. در نتیجه، جنگی با لشکر شام روی داد که سلیمان کشته شد و سپاه منهزم گردید. آغاز هفته بین المللی علم، فضا، صلح

سازمان ملل متحد نهم تا چهاردهم نوامبر هر سال را به عنوان هفته بین المللی علم و صلح نام نهاده است. در این هفته سعی می شود بر استفاده صلح آمیز از آموزه های علمی و فنی و بهره گیری از آنها در جهت گسترش صلح در جهان تاکید شود. یکی از اهداف تأسیس سازمان ملل متحد پاسداشت صلح جهانی بوده است. به همین منظور در مقدمه منشور سازمان ملل متحد آمده است: "ما مردم ملل متحد با تصمیم به محفوظ داشتن نسل های آینده از بلای جنگ که دو بار در مدت یک عمر انسانی افراد بشر را دچار مصائب غیرقابل بیان کرده و با اعلام مجدد ایمان خود به حقوق اساسی بشر و به حیثیت و ارزش شخصیت و تساوی حقوق بین مرد و زن و همچنین به ملت ها اعم از کوچک و بزرگ و ایجاد شرایط لازم برای حفظ عدالت و احترام به الزامات ناشی از عهدنامه ها و سایر منابع حقوق بین المللی و کمک به ترقی اجتماعی و شرایط زندگی بهتر با آزادی بیشتر و برای نیل به هدف هایی چون تساهل، مدارا کردن و زیستن در حال صلح با یکدیگر و به منظور متحد ساختن قوای خود برای نگهداری صلح و امنیت بین المللی و قبول اصول و ایجاد روش هایی که عدم استعمال نیروی سلاحها را جز در راه منافع مشترک تضمین نماید و... مصمم شده ایم که برای تحقق این مقاصد تشریک مساعی کنیم." بی شک ایجاد جهانی عاری از سلاحهای مختلف و در عین حال استفاده بهینه از علم و فناوری در جهات آسایش بشر از جمله آرزوهای بشر امروزی است. گرچه این آرزو دور از دست می نماید اما تلاش باید ادامه یابد. نباید از نظر دور داشت نخستین برهم زندگان صلح جهانی همان کشورهایی اند که سازمان ملل متحد را به وجود آوردند زیرا این کشورها مثل امریکا نمی توانند منافع مستقلی را برای کشورهای دیگر در نظر بگیرند بنابراین بر اساس قدرت و توان اقتصادی و نظامی، کشوری مانند آمریکا درصدد است تا همه جهان را مطیع و فرمانبردار کند و علم و دانش و فن را ملک مطلق خویش می پندارد. اگر ملتی چنین قانون جنگلی را نپذیرد باید آماده فشارهای مختلف باشد.

تخریب و برداشته شدن دیوار برلین بین آلمان شرقی و غربی (1989م)

در سه ماهه آخر سال 1989م، اوضاع اروپای شرقی به کلی دگرگون شد. در حالی که گورباچف در اول اکتبر این سال، برای شرکت در جشن؛ چهلمین سالگرد تأسیس جمهوری دموکراتیک آلمان شرقی به برلین رفته بود، مقدمات برکناری اریک هوئکر از رهبری آلمان شرقی نیز توسط رهبر شوروی فراهم آمد. سقوط هونکر که نزدیک به هفده سال، رهبر بلامنازع آلمان شرقی بود، موقعیت حزب کمونیست حاکم بر این کشور را به شدت تضعیف کرد. تحولات گسترده در

بلوك شرق، اصلاحات در جوامع كمونيستي كه به فروپاشي ساختار سياسي اين كشورها منجر گرديد؛ به ظهور بي‏اعتباري كمونيسم منتهي شد. وقوع اين حوادث در نتيجه به برچيده شدن ديوار برلين در نهم نوامبر 1989م منجر گرديد و مردم آلمان شرقي و غربي براي اولين بار پس از 28 سال توانستند آزادانه به نيمه ديگر كشور سفر كنند. در واقع ديوار برلين كه در 13 اوت 1961م شكل گرفت، نمادي بود از جدائي ظاهري ليبراليسم غربي و كمونيسم شرقي. سرانجام اين امر مقدمات تحولات بعدي را به وجود آورد كه در نهايت به اتحاد دو آلمان در سوم اكتوبر سال 1990م انجاميد. (ر.ك: 13 اوت)